

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LIX.

ZATERDAG den 3den JUNI 1871.

No. 22.

DE VERKLARING VAN PARYS.

Een hoogst belangrijk debat heeft nu onlangs in het Huis der Gemeenten plaats gehad.

Engeland ontleent zyn grootste kracht in den oorlog aan zyn machtige vloot, aan de sterkte en snelheid zynner schepen en aan de voortreffelyke zeelieden, welke de duizende steden en dorpen aan de Engelsche kust opleveren aan de Britsche marine.

Nu is het geduchtste wapen in Engeland's arsenaal steeds het vermogen geweest om door middel zynner vlugge kaperschepen den handel van den vyand te vernietigen, en de zee schoon te vegen niet alleen van alle schepen des vyanda, maar ook van alle schepen onder onzijdige vlag, die goederen, aan den vyand behorende, vervoeren.

Het leeft nog in de herinnering van alle Nederlanders hoe geducht en gevreesd Engeland zich wist te maken door zyn kaperschepen, en algemeen was de verwondering toen men vernam, dat Engeland by het sluiten van den vrede na den Krimoorlog vrijwillig, geheel uit eigen beweging, dit meest gevreesde wapen van zyn arsenaal in stukken brak.

Door de zoogenaamde verklaring van Parys, maakte Engeland den handel van den vyand in betrekking tot onschendbaar, want handelsgoederen van den vyand, in de schepen van onzijdige natiën vervoerd, werden verklaard dat evenmin in beslag mochten worden genomen als de handelsgoederen van onzijdige natiën.

And verreesd werd, op welke wijze dat deze handelwaren in beide gevallen niet uit oorlogscontrabande bestonden. Het eerste artikel der verklaring schafte de kaapvaart af, de tweede en derde artikelen maakten de goederen van den vyand in de schepen van onzijdige mogendheden, en de goederen van onzijdige mogendheden in de schepen van den vyand veroverd, onschendbaar, en het vierde artikel bepaalde de voorwaarden aan welke de blokkade van vyandelyke havens moest voldoen, eer zy behoorde geëerbiedigd te worden.

Toen deze declaratie van de Britsche regeering, welke goedgekeurd was door alle zeemogendheden, behalve door de Vereenigde Staten en Spanje, aan het Parlement werd medegedeeld na het sluiten van den vrede met Rusland, verklaarde de bekende sir George Cornewall Lewis, van de ministeriele bank, "dat deze declaratie niet bindende was krachtens het volkenrecht," en al hetgeen lord Stanley, als minister van buitenlandsche zaken, ten gunste dezer verklaring kon zeggen, toen zy tydens den Pruisisch-Oostenrykschen oorlog nog eens besproken werd in het Parlement, was "dat hy niet kon ontkennen, dat Engeland zich eenigermate door deze verklaring de handen had gebonden."

Stuart Mill, wiens eerbied voor tractaten echter aan grooten twyfel onderhevig is sinds zyn gunstig oordeel over de circulaire van Prins Gortschakoff, verklaarde hy diezelfde gelegenheid in het Huis "dat de verklaring van Parys geen tractaat was. Zy is nooit gesloten of goedgekeurd geworden. Zy berust op geen ander gezag dan op dat van den particulieren brief van een minister. Zy heeft geen voortdurende verbindende kracht voor de volken, welke haar hebben goedgekeurd, doch is slechts een gezamenlyke verklaring van hun oogenblikkele bedoeling, welke ons slechts bindt totdat wy haar opzeggen." Nu heeft de heer Cavendish Bentinck deze quaestie andermaal ter sprake gebracht en de hoogst gewichtige vraag of de verklaring al dan niet kracht van een tractaat heeft door het ministerie laten beantwoorden.

Er bestaat nu niet langer onzekerheid, dat de Britsche regeering de verklaring van Parys als een tractaat beschouwt, dat moet worden opgevolgd zoolang het met goedkeuring der contracteerende partijen niet is opgezegd.

Hierdoor is een gedeelte van de vraag, of

men aan de verklaring van Parys verbindende kracht moet blijven toekennen, beantwoord, doch nu zal ook de beweging in Engeland kracht winnen, om te maken dat het lapd zich van die bepaling, welke zyne kracht in den oorlog verlamt, ontsla.

De heer Cavendish Bentinck had in de motie, welke hy ten slotte introk, voorgesteld, dat Engeland de verbintenissen, welke het door de verklaring van Parys op zich had genomen, eenvoudig zou opzeggen, om dus het doorluchtig voorbeeld van Rusland te volgen, dat ook eenvoudig verklaard heeft, de bepalingen van een tractaat, welke het hinderden, niet langer te erkennen.

Hy wenschte dat Groot-Brittanië zyn vast besluit te kennen zou geven om in den oorlog gebruik te blijven maken van kaperschepen, en om de goederen van den vyand, ook al waren zy gedeelt door de neutrale vlag, verbeurd te verklaren.

Hierdoor zou Engeland zich weder even geducht maken, als ooit te voren, en veel minder geld voor de landverdediging behoeven uit te geven.

Sir Roundell Palmer, de voornaamste en meest geëerde rechtsgeleerde van de liberalen in het Huis der Gemeenten, achtte het onstaatkundig en onwaardig, om thans te gaan betreuren, dat Engeland dit tractaat gesloten had.

Het was een onbetwist beginsel van het volkenrecht, dat een oorlogvoerende mogend

heid, die vervoerd werden, verbeurd te verklaren, doch Engeland had ondervonden, dat het uitoefenen van dit recht met groote bezwaren verbonden was; het veroorzaakte groote verbittering by onzijdige mogendheden en maakte ze geneigd gemeene zaak te maken met Engeland's vyanden.

Van de andere zyde moest niet vergeten worden, dat men door van dit recht afstand te doen, een krachtig middel prys gaf om den vyand in oorlogstyd afbreuk te doen, en tevens den geheelen Engelschen vervoerhandel, gedurende oorlogstyd, aan onzijdige mogendheden overgaf. Niettemin achtte hy het beter om, nu het tractaat eenmaal gesloten was, het ook op te volgen. De heer Cave, Attorney-General van het ministerie Gladstone, verklaarde dat het gevoelen sinds lang in Europa had veld gewonnen, dat het prysmaken van de eigendommen des vyands op onzijdige bodems zeer afkeurenswaardig en barbaarsch was. Dit gevoelen was zoo sterk, dat Engeland verscheidene keeren met zeevarende mogendheden als Portugal, Frankryk en Spanje tractaten had gemaakt, ten einde de uitoefening van dit gestrenge oorlogsrecht eenigszins te temperen en te verzachten. Daarom behoorde Engeland het tractaat getrouw te zyn, waarvan het zich, in elk geval, niet ontslagen kon verklaren, zonder een ergerlyke en gevaarlyke schennis van de internationale zedelykheid, welke de trouwe opvolging van tractaten voorschryft; welke voorschriften moeten geëerbiedigd worden door beschaafde volken, indien men het recht van den sterkste en het barbaarsche misbruik van macht, dat de middeleeuwen kenschetsen, niet weder in Europa zou willen doen zeegevechten.

Al de argumenten der sprekers, die in naam van het ministerie spraken, waren meer gericht tegen de opzegging *à la Russe* van het tractaat, dan wel ten gunste van het behoud daarvan, indien men met onderlinge goedkeuring der mogendheden het tractaat kan opzeggen.

Deze meening werd echter krachtiger gecompileerd door de oppositie.

De heer Disraeli veroordeelde de verklaring van Parys als den onstaatkundigsten maatregel tot wereld, welke alleen geschikt was om Engeland's macht te verlammen en het land van zyn geduchtste wapen te berooven. "Het

is onmogelyk dat het tractaat behouden blyve!" riep hy uit onder de luidste toejuichingen van het Huis; "doch wy moeten ons van de noodlottige ketenen, waarmede dit tractaat ons bindt, ontslaan op regelmatige wyze, zooals door de erkende wet en zedelykheid van Europa goedgekeurd kan worden." Hy betreurde het zeer, dat de regeering de gelegenheid, welke de conferentie haar had aangeboden, niet gebruikt had om dit doel te bereiken. Door deze conferentie had Engeland zyn schande en vernedering openlyk erkend, doch indien het zich ter zelfdertyd op wettige wyze had kunnen bevryden van de noodlottige verbintenissen van de verklaring van Parys, dan zou er ten minste aan enkele lichtstraal geworpen zyn op een zeer donkere bladzyde der Britsche geschiedenis."

De heer Gladstone liet het niet aan antwoord ontbreken op die beschuldigingen. Na aangetoond te hebben, dat het niet mogelyk ware geweest de verklaring van Parys te brengen in een conferentie over de onzijdigheid der Zwarte Zee, wees hy op het protocol der conferentie, volgens hetwelk geen mogendheid recht had om zich te ontslaan van de verplichtingen van een tractaat, anders dan by minnelyke schikking tusschen de contracteerende partijen, als een antwoord op de onderstelling dat Engeland Prins Gortschakoff's opzegging van het tractaat van Parys had aangenomen, tevens op de bewering dat de regeering de schande en de vernedering des

Landes verklaarde het een te zyn dat Sir Roundell Palmer, dat het zeer onstaatkundig was om het sluiten van een tractaat te gaan betreuren, wanneer men de macht niet had zich er aan te onttrekken, en hy achtte het ondoenlyk *de novo* een systeem van internationale verplichtingen te gaan uitwerken.

De redevoering van den heer Gladstone, welke het debat sloot, doet duidelyk zien, dat hy, evenmin als zyn Attorney-General er kans op ziet om zich in vrede te ontslaan van de verplichtingen, die het tractaat van Parys oplegt, te ontslaan. Het Engelsche volk acht de verklaring van Parys alleen goed voor reeders en groothandelaars, maar onlogisch, als men denkt aan de wyze, waarop de oorlog te lande gevoerd moet worden, zelfs door de beschaafde volken, en zeer nadeelig voor de Engelsche belangen, in zooverre een vrijwillig wegwerpen van een geducht wapen te Donquixotisch is voor een practisch volk, dat wellicht te eeniger tyd tegen grooter en sterker volken zal te stryden hebben. Wil men hiervan de overtuiging krygen dan leze men de hoofdartikelen der voornaamste Engelsche bladen over dit debat.

De Times zegt, dat grooter pressie dan een enkel debat in het Lagerhuis op de regeering moet uitgeoefend worden eer deze een beroep zou doen op Europa, om het werk, dat voor 15 jaren tot stand kwam, ongedaan te maken.

Dit is een argument voor een krachtige beweging, een nadrukkelyke verklaring van het volk, ten gunste van de opzegging van het tractaat.

Vervolgens tracht het blad aan te toonen, dat zeevarende oorlogschepen het werk, dat kaperschepen weleer deden, nog veel beter kunnen verrichten en dat de Engelsche handel zelf er het meest door wint, indien vyandelyke bezittingen in neutrale schepen onschendbaar zyn.

Het blad gaat echter stilzwygend het ernstige bezwaar voorby, dat de Vereenigde Staten niet de verklaring van Parys hebben goedgekeurd, zoodat Engeland by een oetgelyk met de machtige republiek van het Westen, niet met gelyke wapenen zou stryden.

Het City-organ doet dit bezwaar niet rondt, doch maakt er de volgende veel betekenende toespeling op: "indien de bezwaren, aan de verklaring van Parys verbonden, een geneesmiddel vereischen, dan moet de oor-

log zelf dit geneesmiddel slechts vinden als de tyd daar is."

In andere en eerlyker woorden wil dit zeggen: "Breekt de oorlog eens uit en voelen wy ons gehinderd door het tractaat van Parys, dan beschonwen wy het als scheerpapier, *for all is fair in love and war.*"

Op deze uitdrukking van de *Times* vestigen wy de byzondere aandacht onzer reeders en handelaars, die de verklaring van Parys wel eer met onverdeelde sympathie hebben goedgekeurd, en die zich gouden bergen zouden kunnen voorstellen van den ryken oogst, welken Nederlandsche schepen zouden kunnen garen als Engeland eens met een zeemogendheid in oorlog geraakte. Zy herinneren zich hoe in 1859, toen het gerucht ingang vond dat Engeland zou betrokken worden in den oorlog tussehen Frankryk en Oostenryk, te Calcutta en Canton zulke ontzetting zich meester maakte van de handelswereld, dat Amerikaansche schepen; die verre van A. I. in Lloyds register stonden, voor den dubbelen prijs gecharterd werden, welken Engelsche schepen konden bedingen. Zy redeneeren dus, dat Nederlandsche schepen, wanneer Engeland ooit in oorlog gewikkeld werd, even-groote pryzen zouden maken, en zy zouden volmaakt gelyk hebben, zoo al dat gepraat over den invloed der 19de eeuwse beschaving op den oorlog waarheid bevatte en Engeland werkelyk zou handelen volgens het beschaafde voornemen, dat het te kennen gaf *onmiddellyk na* een gelukkig gevoerden oorlog en in de edelmoedige opwelling van het oogenblik der victorie.—*Alg. Handelsblad.*

GEMENGDE BERICHTEN.

— Aan de *Times* wordt door zyn correspondent te Philadelphia het volgende getelegrafeerd: "Men verzekert, dat de gemengde commissie eene overeenkomst heeft geteekend tot vereffening der Alabamaquaestie. De contracteerende partyen hebben als beginsel aangenomen: dat een neutrale mogendheid verantwoordelyk is voor vyandelykheden, door in eene harer havens uitgeruste en bemande schepen jegens een bevrienden nabuur begaan. Dat beginsel zal later, door middel van verdragen, tot wet worden gemaakt; en de contracteerende partyen zullen haren invloed bezigen, ten einde het bedoelde beginsel ook in het internationale wetboek te doen opnemen. Een en ander voorgezegt, zullen de vorderingen, met de Alabamaquaestie in verband staande, worden onderworpen aan een commissie van vyf leden, te benoemen door President Grant, de Koningin van Engeland, den Keizer van Brazilië, den President van Zwitserland en den Koning van Italië. Deze commissie zal te Washington vergaderen, binnen zes maanden na de ratificatie van de overeenkomst, om in zake van elke der vorderingen de verantwoordelykheid van Engeland vast te stellen. Binnen twee jaren na de eerste zitting, zal tot een finaal besluit gekomen moeten zyn. Geene beslissing zal bindend wezen voor eene der contracteerende partyen, tenzy daarin bewilligd worde door een van de hen vertegenwoordigende leden der commissie. Indien de commissie het over eenige vordering niet eens kan worden, zal de uitspraak worden overgelaten aan eene andere commissie van drie leden, te benoemen door den president van de Vereenigde Staten, de Koningin van Engeland en den Keizer aller Russen, om by een te komen binnen zes maanden na het uiteengaan der eerste commissie."

— By voortduring wordt in Engeland een streven opgemerkt, om ruimer toepassing te geven aan het beginsel, dat een wekelysche rustdag, na den steeds vermeerderden arbeid gedurende zes werkdagen, voor ieder een behoefte, ja, eens vereischte is. Dit voorrecht van de Zondagsrust wenschen sommigen thans ook te verleen aan eene klasse, die tot dusver er van nitgesloten bleef: de brievenbestellers op het platteland; en zoo is door den heer Reed in het Lagerhuis een voorstel gedaan, hetwelk de goedkeuring schynt weg te dragen van den heer Gladstone, strekkende om te bepalen, dat des Zondags in het geheele ryk geen brieven meer afgegeven zullen worden. Voorzeker grenst zulk een plan wel wat aan puritanisme. Dat niet alleen; maar, gelyk de *Times* opmerkt, zou de maatregel tot onberekenbaar ongerief strekken vooral van de handeldryvende bevolking. Indien, zegt het Cityblad, de postbeambten de noodige rust missen, laat men dan hun aantal vermeerderen, en hun by beurten een werkdag vry geven. Of laat men, voor brieven op Zondag bezorgd, een hooger port rekenen; daardoor zou men ook de noodeloze verzending op Zondag beperken. Eene schikking in het belang der beambten is wenschelyk; doch onmogelyk kan men als regel stellen, dat brieven, op Zaterdagavond aan de post toevertrouwd, eerst op Maandag aan het adres zullen worden bezorgd.

— De tegenstand, welken de financieele voordrachten van den minister Lowe ontmoeten, is merkwaardig; hy heeft zich zoo krachtig geuit, dat de minister in de door het Lagerhuis gehouden zitting van 26 April heeft aangekondigd, dat de regeering haar voorstel, betreffende de belasting op de lucifers, introk; hare andere financieele voorstellen bleef zy echter handhaven. Het is vooral de genoemde belasting, welke groote afkeuring heeft ondervonden en aanleiding heeft gegeven tot den optocht van werklieden naar het Parlementsgebouw, met het doel, om een petitie tegen die belasting by het Lagerhuis in te dienen. Die optocht was het gevolg van een meeting, in het Victoriapark, van fabrikanten en werklieden, die allen by de lucifer-industrie hun bestaan vinden. Het ging op die byeenkomst zeer ordelyk toe en by acclamatie werd de volgende resolutie aangenomen: "Alle belanghebbenden by dezen tak van nyverheid zullen zich met alle macht, doch binnen de grenzen der wet, verzetten tegen een belasting, waardoor hun arbeid op even wreede als onbillyke wyze wordt gedrukt." De tegenstand laat zich gemakkelyk verklaren, als men bedenkt, dat in Londen niet minder dan 30.000 mannen, vrouwen en kinderen in de lucifer-fabrieken werk vinden. De regeering heeft voor dien storm het hoofd gebogen en haar voorstel ingetrokken.

— Nu de minister van financiën van Engeland zyn luciferbelasting heeft ingetrokken, is het opmerkelyk na te gaan, hoeveel equivalenten hem worden voorgesteld om in het te kort komende te voorzien. Een boekhandelaar stelt in de *Times* voor, dat het departement der posteryen de waarde van het papier der briefkaarten aan het publiek in rekening zal brengen; daardoor zou, naar zyne schatting, jaarlyks £ 30,000 meer in 's Ryks kas vloeien. Een ander schryver, in de *Daily News*, bepleit een belasting op 't houden van katten. Waarom, vraagt hy, moet een som van 5 sh. worden opgebracht voor een hond, en niets voor een kat?—Het billykste en best uitgedachte plan brengt de *Globe* te berde.—Dit blad wenscht een belasting (ook in Amerika bestaande) op photographische cartes de visite. Misschien, zegt de *Globe*, verzet sich des heeren Lowe's galanterie tegen dit denkbeeld; maar ontwyfelbaar zou de belasting eene zeer rechtvaardige en nuttig werkende zyn: 't zou een belasting wezen op de ydelheid; en menig huisvader, die thans elke veertien dagen een afbeelding te bekostigen heeft van zyn jongsten spruit, zou den heer Lowe dankbaar gedenken.

— Generaal Dombrowski heeft verklaard dat hy de krygstucht met kracht handhaven wil, en zyn troepen tevens beschermen wil tegen de aanvallen der "francs-tireurs" van Versailles. "Eenige boeren, die te Neuilly op myn garde nationale gevraagd hebben, zyn onmiddellyk door my gefusilleerd geworden," zegt hy in zyn laatste proclamatie.

De Parysche correspondent van de *Pall Mall Gazette* zegt, dat boeren geprest worden om aan de aarden wallen te werken, welke de muitelingen opwerpen, en dat zy dus tegen hun wensch niet alleen het oproer moeten steunen, maar tevens bloot gesteld zyn aan de kogels der troepen van Versailles.

— Aan den heer Thiers wordt thans door alle Parysche dagbladen en correspondenten de grootste aandacht geschonken en men bestudeert hem in zyn verleden alsof men begreep, dat hy de eenige man was, die ten slotte alles toch weder in het effen zou hebben te brengen.

"De heer Thiers" zegt de *Siècle*, "had de verdienste in 1851 den *coup d'état* te voorzien, en in 1870 had hy de verdienste te voorzien, dat het tweede Keizerryk door Duitschland overwonnen zou worden. Hy is liberaal en conciliant en van hem kan de Nationale Vergadering zeggen "hy is de man, die ons het minste verdeelt," doch de heer Thiers denkt nog te veel aan het consulaat. Zyn ideaal van een Fransche constitutie gelykt te veel op het ideaal dat Napoleon I er zich van vormde op het Champ de Mai. Doch sinds dien tyd is veel gebeurd, en Frankryk heeft thans een vollediger vryheid noodig dan de heer Thiers wil toestaan. Een vry land mag en kan niet toestaan dat het geregeerd wordt door overheden, welke het niet zelf verkozen heeft."

Het antwoord dat de heer Thiers gegeven heeft aan den heer Bonvallet en de andere vertegenwoordigers der *Ligue tot handhaving der regten van Parys* heeft de Rooden in Parys woedender dan ooit gemaakt op den heer Thiers.

De *Sociale* is er zoo verwonderd over, dat het hoofd der regeering een vast besloten, onbuigzaam antwoord gegeven heeft, dat het radicale blad uitroept: "Voorwaar de bloeddorstige idioot is heelemaal gek geworden!"

— Een gunstigen indruk heeft het op het publiek gemaakt, dat by de jongste promotie by het Duitsche leger het burgerlyk element onder de hoofdofficieren veel talryker wordt vertegenwoordigd dan voor eenige jaren het geval was. Hierby wordt niet het oog gevestigd op de officieren der artillerie en van de genie, waarby van oudsher zeer weinig adellyke officieren werden gevonden, maar op die van andere wapens, waarby het vroeger een volstrekt vereischte scheen te zyn, dat men man van adel was, om hoofdofficier te kunnen zyn.

In Pruisen is dit niet slechts het geval, maar de vereeniging van gansch Duitschland tot één geheel heeft ook in deze richting een gunstigen invloed uitgeoefend. Voortaan narmelyk zal in Hessen en in Baden aan niet-adellyke en aan adellyke officieren gelyke aanspraak op bevordering worden toegekend.—Wurtemberg is in dit opzicht nog achterlyk; daar heeft de regeering zich ten dien aanzien nog niet verklaard. In Noord-Duitschland hebben ten dien aanzien Brunswyk en Saksen zich nog niet verklaard, voor zoover bekend is; overal elders geldt de algemeene wet, dat aan allen gelyke rechten zullen worden toegekend.

— Volgens een bericht medegedeeld aan de *Neue Stettiner Zeitung* heeft de Keizer-Koning een besluit genomen, dat in een wyden kring groote tevredenheid zal hebben veroorzaakt. "In aanmerking nemende," zoo vangt bedoeld besluit aan, "den langen duur van den oorlog en de buitengewone resultaten daardoor verkregen, heeft de Keizer-Koning aan alle officieren van het mobiele leger, de officieren van gezondheid en beambten den rang van officier bezittende een gratificatie verleend, onder de benaming van retablissemens-geld.—Aan den opperbevelhebbers, de kommandeerende generaals en generaals der infanterie en cavalerie is toegekend een som van 5000 th; aan een luit. generaal en daarmede de gelykgestelde officieren 3000 th.; aan een generaal-majoor en die een daaraan geassimileerden rang bezitten 1800 th. en zoo verminderend tot op den rang van kapitein of ritmeester, die 250 th. erlangt, een 1ste luit. 90 en een 2de luit. 75 th. Wyders zyn by dit besluit nog eenige gunstige bepalingen gevoegd ten aanzien van de ambtenaren by het mobiele leger. Aan hen, die slechts tydelyk by het leger zyn geplaatst of niet meer dan 4 maanden daarby hebben gediend, wordt de helft van het bovenbedoelde retablissemens-geld uitgekeerd.

— By den Bondsraad is een voorstel door den president, den heer von Bismarck, ingediend, strekkende om hem te machtigen tot het doen vervaardigen van een medaille, welke zal geschonken worden aan allen, die den jongsten oorlog hebben medegemaakt. De gelden tot bestryding der kosten zullen uit de voorhanden ryksmiddelen worden genomen, om later uit de Fransche oorlogscontributie te worden vergoed. Men begroot de benodigde gelden op 250,000 th.

Wat den vorm der nieuwe medaille betreft, deze zal overeenkomen met de medaille voor den bevrydingskryg 183—1815 geschonken; zy zal door de gerechtigden worden gedragen aan een lint met rykskleuren: zwart, wit, rood.

— Onlangs werd het bericht medegedeeld, dat de Zweedsche regeering aan de Duitsche het voornemen heeft te kennen gegeven, dat zy bezit wenschte te nemen van Spitsbergen en omliggende eilanden. Thans schynt hierop het volgende antwoord door den Rykskanselier te zyn gegeven: dat de Duitsche regeering geen bezwaar ziet in het voorgenomen plan, onder voorwaarde, dat de inbezitneming geenerlei hinder te weeg brengt in de Duitsche scheepvaart en de robbenvangst in die oorden, zoowel in de omringende wateren als op de eilanden zelve. De Zweedsche regeering heeft, naar later is bekend geworden, o. a. medegedeeld, dat zy een station aldaar zal vestigen tot het doen van natuurkundige waarnemingen.

— Spanje heeft het diplomatieke verkeer met Mexico, afgebroken by den val van het Mexikaansche keizerryk en by de vermoording van Keizer Maximiliaan, thans hervat.—Het officieele dagblad van Madrid bericht in zyn nummer van den 13 April de benoeming van eenen Spaanschen gezant by de republiek Mexico.

— Door de Weener *Presse* werd medegedeeld, dat de schikking met de Galliciërs een *fait accompli* is. Dr. Grocholski, de oude pretendent op den Poolschen ministerzetel in den ministerraad, heeft inderdaad plaats genomen op den ledigen stoel en zoo is dan eindelyk voor Polen geschied, wat eenige jaren geleden voor Hongarye geschiedde. Wel niet in denzelfden vorm, want Hongarye heeft weinig of niets meer met Oostenryk te maken. Het bezit een eigen ministerie en een eigen Ryksraad. Alleen in geldelyke en militaire quaestien, alsook in zaken, die het belang raken der

— Men bericht uit Frankfurt het volgende: Uit de resultaten der jongste volkstelling, gehouden ultimo December 1870, is gebleken dat de verhouding der verschillende nationaliteiten van de Zwitsersche bevolking is als volgt: Het Duitse element vertegenwoordigt 69 pOt; van het totaal, het Fransche 24, het Italiaansche 6, het Engelsche 1, pOt. Gedurende de jongst verlopen 10 jaren heeft de vooruitgang bedragen: 4.77 pOt. by het Duitse element, by het Fransche 8.70, by het Italiaansche 3.56, terwijl by het Rumaansche element een geringe vermindering wordt opgemerkt.

— De *Presse* zegt, dat tegenwoordig de boekwinkels te Parys overstelpt worden met caricaturen. Een der best gelukten moet een aquarel van Leonardo da Vinci's beroemde schildery: het laatste avondmaal. De "Vryheid" met een acherlaken gewaad en muts, neemt de middenplaats in en zegt: "Een van U sal my verraden." Rochefort, Favre en Trochu protesteeren en Thiers slaat een listigen blik in het vertrek.

— De vyanden van de vaccinatie, die zich in Engeland tot een *Anti-Vaccination League* hebben vereenigd, hebben een schoone gelegenheid gehad om van hunne gevoelens blyk te geven. Zekere Henry Clark, sigarenhandelaar te Derby, had geweigerd syn kind, overeenkomstig de wet, te doen inepten; en daar hy evenmin geneigd was, de hem opgelegde boete te betalen, werd hy tot een gevangenisstraf van veertien dagen veroordeeld. — By zyne bevryding uit den kerker, wachtte hem een streelende verrassing. De afdeeling der *Anti-Vaccination League* had besloten hem tot het voorwendsel eener demonstratie te maken, en had aan dit plan zóóveel ruchtbaarheid gegeven, dat een groote volkshoop ter bestemde ure vóór de deur der gevangenis was byeengekomen. Een procesie werd gevormd, met muziek voorop. Clark werd op een stoel voorop gedragen; achter hem verdrongen zich duizende lieden uit alle standen der maatschappij; veel vrouwen met zuigelingen op den arm merkte men onder de menigte op. Een stormachtige meeting had ten slotte op de markt plaats; in één woord, geheel Derby verkeerde dien dag in een staat van oproer. Het laatste oogenblik van de zaak is, dat de heer Clark, de afdeeling der *Anti-Vaccination League* en medelidder, een groote roede op de schouder dragen. Men zou hieruit kunnen afleiden, dat de heeren van de anti-vaccinatie redelyk goede vrienden zyn met de rooden van Parys. Op één punt althans beërcht tusschen die beiden overeenstemming: beiden verlangen ze "vryheid", deze om zich aan den eigendom, genen om zich aan het leven en de gezondheid hunner medeburgers te vergrypen.

KAAPSTAD.—Terwyl de berichten nopens den handel en de geldmiddelen dezer kolonie gunstig blyven luiden, heeft men in het dorp Victoria West een vreeslyke ramp te betreuren. In den avond van 27 Febr. jl had in zyn onmiddelyke nabyheid een wolkbreuk plaats, die een ontzettende vernieling heeft aangericht. De wolkbreuk viel voor omtrent een uur rydens van de kom des dorps, ter plaatse Patryfontein, toebehoorende aan den heer Frans Hugo. Het onheil was te verpletterender, daar de nyvere bevolking er volstrekt niet op voorbereid was en het water met toemelooze vaart kwam aanrollen. De woning van den Heer Hugo werd geheel verswolgen; de woedende stroom voerde met donderend geweld het geheele huis met al de daarby behorende gebouwen weg. Van de geheele familie, uit zeven personen bestaande, ontquam alleen de heer Hugo met een der kinderen, als door een wonder; zyn vrouw en vier kinderen werden voor zyne oogen door de golven weggesleurd. Meest al het vee van de plaats werd ook door den vloed hedolven. Dese richte zich nu naar het dorp, dat ook schrikkelijk geteisterd werd; verscheiden huizen werden weggeslagen van hunne grondvesten afgerukt en met al de bewoners en al wat er zich in bevond, op den rug der golven voortgejaagd. — Anders gebouwen stortten gedeeltelyk in, terwijl voor een groote waarde aan hoopgoederen en hove verloren ging, te eerder, daar er een stikdonkere duisternis heerste. Het jammerlykste was het groote verlies van menschen, dat daarby geleden werd; daags na de ramp werden niet minder dan 34 lieden van kleurlingen en nog een dag later 18 blanken, allen slachtoffers van den vloed, ter aarde besteld; men rekent, dat het getal wel tot 60 of 65 aangroeien zal. Hynaal het vee van den heer Hugo is verdrongen en de veewachter van den heer Denevich met 1600 schapen. Het zal jaren duren, eer het nog zoo kort geleden welvarende dorp van deze ramp enigzins bekomen sal zyn. De wegen zyn zoo verpoet, dat men het dorp per rytuig niet bereiken kan.

OPROEPING.

Curacao den 26 Mei 1871.

DE Commissie van indeeling der dienstplichtigen by de Stedelyke en Landelyke Schuttery en op Curacao, benoemd by Besluit van den Hoog Ed. Gestrengen Heer Gouverneur dd. 23 December 1870 No. 606, hare werkzaamheden zullende aanvangen, roept hy deze op al degenen, die op dit oogenblik niet zyn opgenomen in de Schuttery en vallen onder de bepaling van art. 7 van het Reglement voor de Schuttery, in werking gebragt by Publicatie dd. 28 Maart 1855 (Publicatieblad van 1865 No. 4) om op *Woensdag den 14 Juny e. k.* te verschynen op het Raadhuis, ten einde naar gelang hunner woonplaats by de *Stedelyke of Landelyke Schuttery* te worden ingedeeld; zullende de Commissie daartoe op dien dag zitting nemen van des vóormiddags te half twaalf ure tot des namiddags te één ure.

Namens de Commissie,
Het voorzittend lid,
N. ROJER.

Ter ordonnantie,
De Kapitein waarn. Adjutant
by de Stedelyke Schuttery,
Secretaris dier Commissie enz.,
J. F. K. VAN EPS.

KENNISGEVING.

TOT gemagtigden van de ondergetoekende, ten einde als zoodanig te handelen gedurende hare afwezigheid van dit eiland, zyn door haar benoemd de Heeren MICHAEL RÖMER en Mr. PIETRA COCKSUN PRINCE.

Curacao den 23 Mei 1871.
EVA VAN WYCK.

NOTICE.

THE undersigned, intending to leave this Island on a voyage, has appointed his Attorneys Messrs. MOSES DE SOLA and MORDECAI C. HENRIQUEZ, who will conduct his business during his absence, signing per procuracy, individually or collectively.

Curacao 22nd May 1871.
B. DE SOLA.

BERICHT.

tot het doen eener reis dit eiland te verlaten, heeft tot zyne gevolmagtigden aangesteld de Heeren MOSES DE SOLA en MORDECAI C. HENRIQUEZ, die gedurende zyne afwezigheid zyne zaken zullen waarmaken, teekensende, per procuracy hetzyl afzonderlyk of te samen.

Curacao den 22 Mei 1871.
B. DE SOLA.

JUAN E. DELGADO,
MAESTRO DE PIANO, VIOLIN
Y SOLFEO,

ofrece al público sus servicios profesionales.

CONDICIONES:

- 1a. Tres lecciones por semana.
- 2a. Cada leccion vale f 2, y se pagan semanalmente.
- 3a. Cuando el alumno no recibe leccion por su causa, debe pagarla, asi como queda relevado de hacerlo cuando faltare el profesor.

Tambien se encarga de poner cuerdas i templar los pianos. Precio convencional.

Curacao 26 de Mayo 1871.

JUAN E. DELGADO,

MEESTER OP DE PIANO, VIOL
EN IN HET SOLFIEREN.

biedt zyne diensten het publiek aan, onder de volgende voorwaarden:

- 1o. Te geven 3 lessen per week.
- 2o. f 2. per les, wekelyks te betalen.
- 3o. Mogt de leerling verhinderd worden les te nemen, zoo zal hy toch moeten betalen, doch niet ingeval de meester in gebreke blyve.

Hy zal ook pianos stemmen en nieuwe snaren zetten. De prys daartoe volgens overeenkomst.

Curacao den 26 Mei 1871.

TE KOOP
by Leon V. Leyba & Co.,

HAVANA SIGAREN.

Curacao den 26 Mei 1871.

Venta Pública.

El día 9 de Junio próximo, se venden en pública subasta, en el almacén de los Señores Fco. ODUBER, Hermanos, algunas ALHAJAS, DE DIAMANTE y OBJETOS DE PLATA.

Curacao 26 de Mayo 1871.

J. PALM.

Die lekker drinken wil, ga by

LEON V. LEYBA & CO.

en koop, want, wel te verstaan:

à 5!.....!

EOHTE MADEIRA, PORTWINE, CHAMPAGNE en VERMOUTH WYNNEN.

MARTELLS & HENNESSYS

Pale Brandy,

alles in kisten van 12 flesschen.

Curacao den 3 Mei 1871.

LOTERIA.

BILLETES DE PUERTO-RICO.

DE LA HABANA

y DEL ESTADO BOLIVAR.

De venta por

DL. de SOLA.

TE KOOP

ter Bakkery van J. F. Haaijen,

Scheepsbeschuit.

Te koop á kontant,

by August Muller,

ZEER SCHOON GROF ZOUT

en

ROODE WYN by kisten van 50 en 25 flesschen; Rhywyn by kisten van 24 flesschen; Vieux Cognac by kisten van 50 flesschen; Oude Rum by damejansen van 2 en van 2 1/2.

TE KOOP

ter dezer Drukkery,

COLECCION DE FRASES (VERZAMELING VAN SPREEKWYZEN) en

HOLLANDSCHE en SPAANSCH E PRENTENBOEKJES.

Pildoras y Ungüento Holloway,

se encuentra por mayor y al detal en el almacén de

AGUSTIN BETHENCOURT.

Holloway's Pillen en Zalf.

Heupicht. Reumatiek.—Het enkele noemen dezer namen, hoort reeds angst en schrik in het gemiddeld mensch, die eens de kwelling dezer geelyke kwalen hebben ondervonden, ofschoon Holloway een middel tot verlichting heeft aangewezen, dat den wanhopendsten lyder trisshen moed en vernieuwde hoop moet geven. Nadat de pynlyke deelen genoegzaam met lauwe pekels gebet, en daarna zorgvuldig afgedroogd geworden zyn, moet deze zalf met geduld en volharding op de huid, die daardoor behoorlyk toebereid is geworden, ingewreven worden, en de Pillen moeten in zulke doses worden ingenomen als in de gebruiksaanwijzingen is voorgeschreven. Deze eenvoudige behandeling met de hevigste aanvallen van angestypyn, reumapyn, rheumatiek en jicht ten spoedigste betuigen, de daarmede vergezeld gaande swelling doen verminderen, de pezen ontspannen en de verzwakte ledematen versterken.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a f 1.—; van 12 dozyn a f 3.—; van 24 dozyn a f 4.50; van 36 dozyn a f 6.—; van 132 dozyn a f 18.—; van 208 dozyn a f 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a f 1.—; van 3 oncen a f 3.—; van 6 oncen a f 4.50; van 16 oncen a f 10.—; van 33 oncen a f 18.—; van 62 oncen a f 27.—

Te bekomen by A. BETHENCOURT.

Gedrukt by Drukkery van

A. L. S. MULLER &

C. J. & A. W. NEUMAN & Co.

TOT "DE CURAÇAOSCHE COURANT"

VAN ZATERDAG DEN 3^{den} JUNI 1871 No. 22.

GOVERNEMENT VAN CURAÇAO.

Besluit van Vrijdag den 26 Mei 1871.

No. 259.

DE GOUVERNEUR.

Verzocht op een aan hem ingediend verzoekschrift dd. 25 de Maart 1871, van G. A. L. Ferguson, G. R. P. de la Roche, J. P. E. Gersira, C. Sprock Cz. en J. F. K. van Eps, leden van het Bestuur der alhier opgerigte Societeit genaamd "de Gezelligheid", daarbij overleggende het Reglement der Societeit en verzoekende dat de genoemde Societeit als zedelyk ligchaam worde erkend.

Gelyk op artikels 1665, 1666 en 1667 van het Burgerlyk Wetboek van de Colonie.

Heeft goedgevonden en besloten:

Het Reglement van de Societeit "de Gezelligheid" alhier, gelyk dat by het verzoekschrift is overgelegd, goed te keuren, en de Societeit zittingen als zedelyk ligchaam te erkennen.

Moetende dit besluit niet liet goedgekeurde Reglement door de adressanten in de Curaçaosche Courant worden geplaatst.

Afschrift hiervan te zenden aan de adressanten, vergezeld van het goedgekeurde Reglement, als beschikking op hun verzoek; terwyl een exemplaar van het Reglement aan Gouvenement's Secretaris ge-archiverd zal worden.

De Gouverneur van Curaçao,
H. P. G. WAGNER.

REGLEMENT DER SOCIETEIT De Gezelligheid.

Het wezen en doel der instelling is aangeduid door het daaraan gegeven naam van SOCIETEIT "DE GEZELLIGHEID."

Gelegenheid tot onderling gezellig verkeer vinden de leden der societeit en zy, die geïntroduceerd worden, in daarvoor uitsluitend ingerigte lokalen, alwaar men zich kan vermaken met billarten en de gewone gezelschapsspelen.

Naar gelang der middelen, waartoe de societeit kan beschikken, worden couranten en illustratiën aangeschaft, en in het lokaal der societeit de nodige voorzieningen getroffen.

Zy worden op de gewone algemeene vergadering voorgesteld en by meerderheid van stemmen aangewezen.

Geene voorstellen, geschriften, boeken noch lynten van welken aard ook, mogen zonder vooraangaande goedkeuring van het bestuur in de societeit worden nedergelegd of aangeplakt, noch ook anders dan door of op last van het bestuur worden weggenomen.

Elke overtreding dezer bepaling wordt met een boete van vijf gulden gestraft.

Dranken en ververschingen zyn in de societeit te verkrygen tegen kantante betaling volgens een vastgesteld tarief.

Andere vermakelykheden, dan de in art. 2 vermeldde spelen, worden door buitengewone bydragen der leden betaald en moeten in eene algemeene vergadering voorgesteld en met een meerderheid van der uitgebragte stemmen goedgekeurd zyn.

De kosten der vergaderingen, naamen daaraan geen deel en zyn ook niet te betalen.

In die kas worden gestort:

- de inleggelden der leden;
- de gewone contributie der leden;
- de opbrengst van het biljart volgens een vastgesteld tarief;
- de opbrengst der vertieringen van de societeit volgens vastgestelde pryzen;
- de boeten;
- vergoeding voor veroorzaakte schade aan de eigendommen der societeit, ter waardering van het bestuur, en te voldoen binnen 2 x 24 uren.

Elk lid moet maandelijks f 2. als gewone contributie betalen, ginnende met den 1sten in der maand, volgende op die, waarin hy is geworden. Deze contributie moet uiterlyk den 10^{den} der maand van uit betaald worden aan den kastelein tegen kwitantie.

Na den 10^{den} worden de verschuldigde contributien aan de huizen der leden ingevorderd, en zullen de leden die moeten getoonst voor iedere aanbieding der kwitantie, om de acht dagen zal plaats hebben, f 0. 25 extra te betalen, althans van ineenomering.

De leden, die drie maanden contributie schuldig zyn, worden niet verder aangemaand, maar gehouden, voor vertrek van het lidmaatschap, drie dagen nadat hun daaraan kennis is gegeven, een by eenog niet betaald hebben.

De bepalingen van het tweede lid van art. 8 en van art. 9 worden op de leden, die uitlandig zyn, van dagen na hunne terugkomst toegepast.

Om gewoon lid der societeit te worden, moet men zyn 19^e jaar zyn ingetreden, door een der gewone leden voorgesteld en door twee andere gewone leden onderstond worden; vervolgens by ballotage met een meerderheid van 3 der uitgebragte stemmen aangenomen zyn.

De voorstelling geschiedt door het voorhangen, gedurende 14 dagen, van den naam, de voornamen, de woonplaats en het beroep van den voorgestelde, onderteekend door den voorsteller en de onderstennende leden.

De ballotage geschiedt met gesloten briefjes, welke by den kastelein verkrygbaar worden gesteld voor de leden, die aan de stemming willen deelnemen, na alvorens hunne namen in een daarvoor bestemd register te hebben gesteld.

De ingevulde briefjes worden geopend in een daartoe bestemde gestloten bus, welke voor iedere ballotage gedurende 3 dagen by den kastelein geplaatst zal zyn, en op den negenden dag door het bestuur geopend wordt des namiddags om 3 uur in tegenwoordigheid der in de societeit aanwezige leden, waarbij de voorgestelde niet tegenwoordig mag zyn.

Het bestuur geeft zoo spoedig mogelyk kennis van den uitslag der ballotage aan den geballoteerde, en van de aanneming van ieder lid wordt eene kennisgeving aan de leden opgehangen in een der vertrekken van de societeit.

By het aanvaarden van het lidmaatschap betaalt men f 15.— als inleg of entreegeld, en de kastelein eegen te handelen, die mag voor de verhoging daarvan de societeit niet bevoegden. Hy, die binnen 8 dagen, nadat hem van zyne aanneming tot lid, kennis is gegeven, niet betaalt, wordt beschouwd, als hy hebben afgezien van het lidmaatschap, en zal op vernieuwd aanzoek weer aan voorstelling en ballotage onderworpen zyn.

De societeit kan personen, aan wie zy een bewijs van goedkeuring hoogachting wenscht aan te bieden, tot leden van de societeit. Deze instellingen behoeven niet te worden voorgesteld en door meerderheid van stemmen aangenomen.

Ieder lid heeft de bevoegdheid om vreemdelingen boven de 18 jaren oud, voor eens binnens de societeit als bezoekers der societeit te introduceren, doch voor niet langer dan twee maanden. Voor vreemdelingen, hier bedoeld, worden schenken en de societeit niet aangenomen op Curaçao zyn geweest en alhier geen vast verblyf hebben.

Ieder lid is aansprakelyk voor de gemakte vertieringen, die zynge-richte schade door degenen, die hy geïntroduceerd heeft.

De societeit kan personen, aan wie zy een bewijs van goedkeuring hoogachting wenscht aan te bieden, tot leden van de societeit. Deze instellingen behoeven niet te worden voorgesteld en door meerderheid van stemmen aangenomen.

Ieder lid heeft de bevoegdheid om vreemdelingen boven de 18 jaren oud, voor eens binnens de societeit als bezoekers der societeit te introduceren, doch voor niet langer dan twee maanden. Voor vreemdelingen, hier bedoeld, worden schenken en de societeit niet aangenomen op Curaçao zyn geweest en alhier geen vast verblyf hebben.

Ieder lid is aansprakelyk voor de gemakte vertieringen, die zynge-richte schade door degenen, die hy geïntroduceerd heeft.

Het bestuur geeft zoo spoedig mogelyk kennis van den uitslag der ballotage aan den geballoteerde, en van de aanneming van ieder lid wordt eene kennisgeving aan de leden opgehangen in een der vertrekken van de societeit.

By het aanvaarden van het lidmaatschap betaalt men f 15.— als inleg of entreegeld, en de kastelein eegen te handelen, die mag voor de verhoging daarvan de societeit niet bevoegden. Hy, die binnen 8 dagen, nadat hem van zyne aanneming tot lid, kennis is gegeven, niet betaalt, wordt beschouwd, als hy hebben afgezien van het lidmaatschap, en zal op vernieuwd aanzoek weer aan voorstelling en ballotage onderworpen zyn.

De societeit kan personen, aan wie zy een bewijs van goedkeuring hoogachting wenscht aan te bieden, tot leden van de societeit. Deze instellingen behoeven niet te worden voorgesteld en door meerderheid van stemmen aangenomen.

Art. 24.

Ieder lid, dat eene introductie doet, strydig met de bepalingen van dit reglement, verbeurt eene boete van f 10.

Art. 25.

De leden, die verlangen van het lidmaatschap af te zien, zijn verplicht daarvan schriftelijk kennis te geven aan het bestuur. Het aanteekening wordt den gekozen 3 maanden daarna in te gaan, en zal op gehouden zijn de gewone contributie gedurende dezer termijn. Indien indien de kennisgeving in de 3 maanden te voldoen.

Art. 26.

Gedurende bovengemelden termijn kan de opzegging van het lidmaatschap ingetrokken worden.

Art. 27.

Hy, die wegens vertrek van dit eiland, zijn lidmaatschap opzegt, behoudt slechts het verschuldigde tot en met de lopende maand betalen.

Indien hy binnen drie maanden na zyne terugkomst alhier weder lid wil worden, moet hy zich op nieuw aan voorstelling en ballotage onderwerpen, maar is vrijgesteld van het entreegeld. Na drie maanden zal hy ook weder entree moeten betalen.

Art. 28.

Met uitzondering der in de artikelen 9 en 49 vermelde gevallen, wordt men van het lidmaatschap vervallen verklaard op een daartoe strekkend gemotiveerd voorstel van het bestuur of van 25 leden, gedaan in eene algemeene vergadering, en by ballotage aangenomen met eene meerderheid van $\frac{2}{3}$ der stemmende leden.

Zoodanig voorstel moet minstens 8 dagen vóór de vergadering waarin het dienen zal, in het lokaal der societeit opgehangen worden, ter kennisgeving aan de leden.

Art. 29.

Zy, die van het lidmaatschap vervallen zijn verklaard, blijven niet te min aansprakelyk voor de verschuldigde entree, contributie of boete. In geen geval kunnen zy op nieuw als lid worden voorgesteld, voor dat het verschuldigde is voldaan.

Zy kunnen niet op nieuw als leden worden aangenomen, tenzy de voorstelling ondersteund worde door 25 gewone leden.

De voorhangings, ballotage, en al wat verder bepaald is omtrent de verkryging van het lidmaatschap, geschiedt alsdan op de gewone wyze.

Art. 30.

In geen geval van verlies van het lidmaatschap, wordt de reeds betaalde entree of contributie teruggegeven.

Art. 31.

Het bestuur der societeit wordt opgedragen aan een President en twee Commissarissen, die de verschillende vakken van het beheer en toezigt onderling verdeelen, en voor zich een reglement van orde vaststellen.

Zy worden uit en door de gewone leden in eene algemeene vergadering gekozen met stembriefjes.

De verkiezing van den President geschiedt by volstreckte meerderheid van stemmen; en indien hy de eerste stemming geene volstreckte meerderheid verkregen is, zal er eene herstemming plaats hebben. De afstredende President en Commissarissen zijn op nieuw te noemen.

De Commissarissen worden gezamenlyk gekozen by meerderheid van stemmen.

Tusschen de leden, die by de verkiezing meermalen van den President als van de Commissarissen gelyke meerderheid van stemmen hebben verkregen, zal herstemming plaats hebben.

Art. 32.

De President wordt gekozen door den tyd van de jaarlyke vergadering voor twee jaren. Indien hi na twee jaren niet is herkozen, zal de afstredende President en Commissarissen op nieuw te noemen.

Art. 33.

De gewone tyd van afstreding is den 1sten Jan. en der verkiezing in de maand Mei.

Wie in plaats van eenen afstredenden President of Commissaris wordt gekozen, treedt af op den tyd, waarop degene, in wiens plaats hy gekozen is, zal afstreden.

Art. 34.

De President en Commissarissen kunnen tusschen verkiezing tot de volgende verkiezing onafgebroken blijven, zoodat hy of zy niet door de leden eenen nieuwen verkiezing wordt gekozen.

Art. 35.

Niemand is verplicht de functies van President of Commissaris op zich te nemen; en hy kan op ieder oogenblik afzigen te nemen, als hem zulks goeddunkt, zoodat hy daarvan kennis geeft aan het bestuur, dat onmiddelyk aan de leden eene nieuwe verkiezing wordt voorgesteld.

Art. 36.

Het bestuur is bevoegd ten aanzien der inrigting, het beheer en de orde der societeit alle maatregelen te nemen, die het reglement niet anders bepaalt, en die niet in strijd zijn met de bepalingen van dit reglement, maar mag geene maatregelen nemen, die de vrijheid der leden beletten worden.

Art. 37.

Het bestuur doet jaarlyks eenmaal, 20^{den} Mei rekening en verantwoording, met het gedurende het jaer van de societeit van de leden en de societeit.

dra gewone leden, beneemd by meerderheid van stemmen in de gewone algemeene vergadering.

Die rekening en verantwoording, benevens een verslag van den staat der geldmiddelen, zullen, na door de commissie te zyn nagezien, met byvoeging van hare bemerkings, gedurende 14 dagen, in de societeit worden overgelegd, ter inzage van alle gewone leden.

Art. 38.

Het bestuur doet jaarlyks in de eerste helft der maand Mei de gewone algemeene vergadering open roepen, en is bevoegd buitengewone algemeene vergaderingen te beleggen, wanneer zulks noodig is.

Art. 39.

Op schriftelyk gemotiveerd verzoek van tien leden, is het bestuur verplicht eene buitengewone algemeene vergadering te beleggen.

Art. 40.

De algemeene vergaderingen worden byeen geroepen door aankondigingen, minstens 5 dagen te voren in de twee alhier verschynende weekbladen.

Art. 41.

In de gewone algemeene vergadering zal de verkiezing van het bestuur plaats hebben, en worden alle voorstellen in het belang der societeit behandeld en beslist.

Art. 42.

In buitengewone algemeene vergaderingen worden alleen de voorstellen, waarvoor de vergadering is belegd, behandeld en beslist. Die voorstellen moeten minstens gedurende vyf dagen vóór de vergadering, ter kennis van de leden worden gebragt door voorhangings in de societeit.

Art. 43.

Alle besluiten van de algemeene vergadering worden genomen by meerderheid van stemmen.

Voor alle besluiten, welke tot wysiging van het doel of de inrigting der societeit leiden, wordt de tegenwoordigheid van 25 leden, en eene meerderheid van $\frac{2}{3}$ der uitgebragte stemmen vereischt.

Art. 44.

By gebrek aan het vereischt getal leden, zal de vergadering verdaagd, en binnen 14 dagen weder byeen geroepen worden. Aldan zal, ongeacht het getal aanwezige leden, besluiten kunnen genomen worden.

Art. 45.

De societeit staat voor alle leden en geïntroduceerden open van des morgens 8 uren, tot zoo lang er zich des nachts iemand al bevinden. Wanneer echter om 12 uren 's avonds niemand meer in de societeit aanwezig is, zal de kastelein bevoegd zyn de deur te sluiten, en heeft hy voor niemand weder open te doen.

Art. 46.

Klachten der bezoekers over de knechts worden voor de eerste reis aan den kastelein kenbaar gemaakt; en by herhaling van hetgeen daartoe aanleiding had gegeven, aan het bestuur, door aantekening in het klachten-boek.

Klachten over den kastelein worden onmiddelyk by verzegelde briefjes aan het bestuur gebragt.

Art. 47.

Het klachten-boek berust in de societeit. Dit boek wordt wekelyks door het bestuur nagezien; en zoo er klachten zyn ingeschreven, voor gezien geteekend, met zoodanige consideratiën, als het bestuur noodig acht.

Art. 48.

Elk lid, dat door of van wege het bestuur herinnerd wordt aan eene bepaling van dit reglement, en niet onmiddelyk gewillig daaraan voldoet, verbeurt eene boete van f 5. Indien de boete niet is voldaan, zal de lid van de societeit worden gesloten.

Art. 49.

Wie wegens overtreding van eenige bepalingen van dit reglement eene boete verbeurt heeft, is verplicht, die, zoodra hem zulks door een lid van het bestuur zal aangezegd zyn, aan den kastelein te betalen.

By gebreke hiervan wordt zyn naam binnen drie dagen door het bestuur voorgehangen met vermelding van de boete en het overtreden artikel.

Byaldien hy 14 dagen daarna niet betaald heeft, wordt zyn naam van de lyst der leden uitgeschrapt, en zal hy niet dan na verloop van een jaar weder als lid kunnen voorgesteld worden.

Art. 50.

Elk lid kan tegen betaling een excuus van dit reglement behouden.

Aldus aangenomen en vastgesteld in de vergadering der oprichters van de societeit op den 2 Mei 1871.

HET BESTUUR.

G. A. J. FERDINAND, President.
G. M. BALM, Secretaris.
J. P. M. GONDER, Thesaurier.
J. F. K. VAN EPE, Administrateur.
O. SPOOK, Commisaris.
V. R. VAN BOMONDT, Commisaris.
J. O. HENRIQUEZ, van orde.